

Ruji no tabi : บันทึกการเดินทางของเจ้าตัวเล็กฉบับย่อ

ตอนที่ 1 : ลาก่อนเมืองไทย

วันนี้เป็นวันวันออกเดินทาง แต่เดี๋ยวก่อน ! นี่เรามาทำอะไรกันเร็วขนาดนี้ ตอนเกตไม่เปิดทำอะไรหะ
ครับ ถ่ายรูปซะเลย ลาก่อนอากาศร้อนเมืองไทยยย

ตอนที่ 2 : ในวันที่ฝนตก

ฝนตกตั้งแต่วันแรกเลย ตกทั้งวัน (จะหยุดเมื่อไหร่ก็ไม่รู้) เปียกไปหมดทั้งตัวละ แต่ก็ยังเดินออกไปทำ
นู่นทำนี่ได้ (ก็วันแรกนี่เนอะ แรงยังมีใช้ๆ เข้าไป 555) ไหนจะต้องลุยไปพิธีเปิดโครงการที่ต้องนั่งรถไฟไป 3
สถานี แค่คิดก็อหาวละ

ปล.ขอขอบคุณคุณป้าหน้าฟร้อนนะครับ ป้าเค้าให้ร่มมาเลย สบายตัวไป

ปล2. เนื่องจากฝนตกเลยไม่มีอะไรทำ ถ่ายรูปมันจากหน้าต่างนี่แหละ ซากุระก็ยังร่วงไม่หมดนะ บางจุดนี้ขึ้น
เพียบเลย ถ่ายรูปกันสวยๆไป

ตอนที่ 3 : ศาลเจ้า

ที่ญี่ปุ่นนั้นศาลเจ้าเทียบได้กับวัดในไทยนี่เอง ไปไหนก็เจอ ในภาพเป็นศาลเจ้าคันดะ แถวๆอาซากุส่า ว่า ค่อนข้างมีชื่อเสียงอยู่ในระดับหนึ่ง เพราะมันเป็นฉากในอนิเมะนั้นเอง ตอนเย็นถึงดึกๆศาลเจ้าจะเปิดไฟ เป็นโคมไฟตลอดทางเดิน สวยมากๆ แต่ไม่มีโอกาสอยู่ดูที่ขนาดนั้นเนื่องจาก เมื่อยมาก เอ้า !

ตอนที่ 4 : สอบวัดระดับ

การสอบวัดระดับของที่นี่นั้นจะคล้ายๆกับการทำข้อสอบ JLPT นั่นคือมีทั้งแกรมม่า และ คำนจิ (คำนจึนี้ไม่ธรรมดา มีแบบทั้งให้เขียนคำอ่าน และเขียนคำนจึเลยด้วย !)

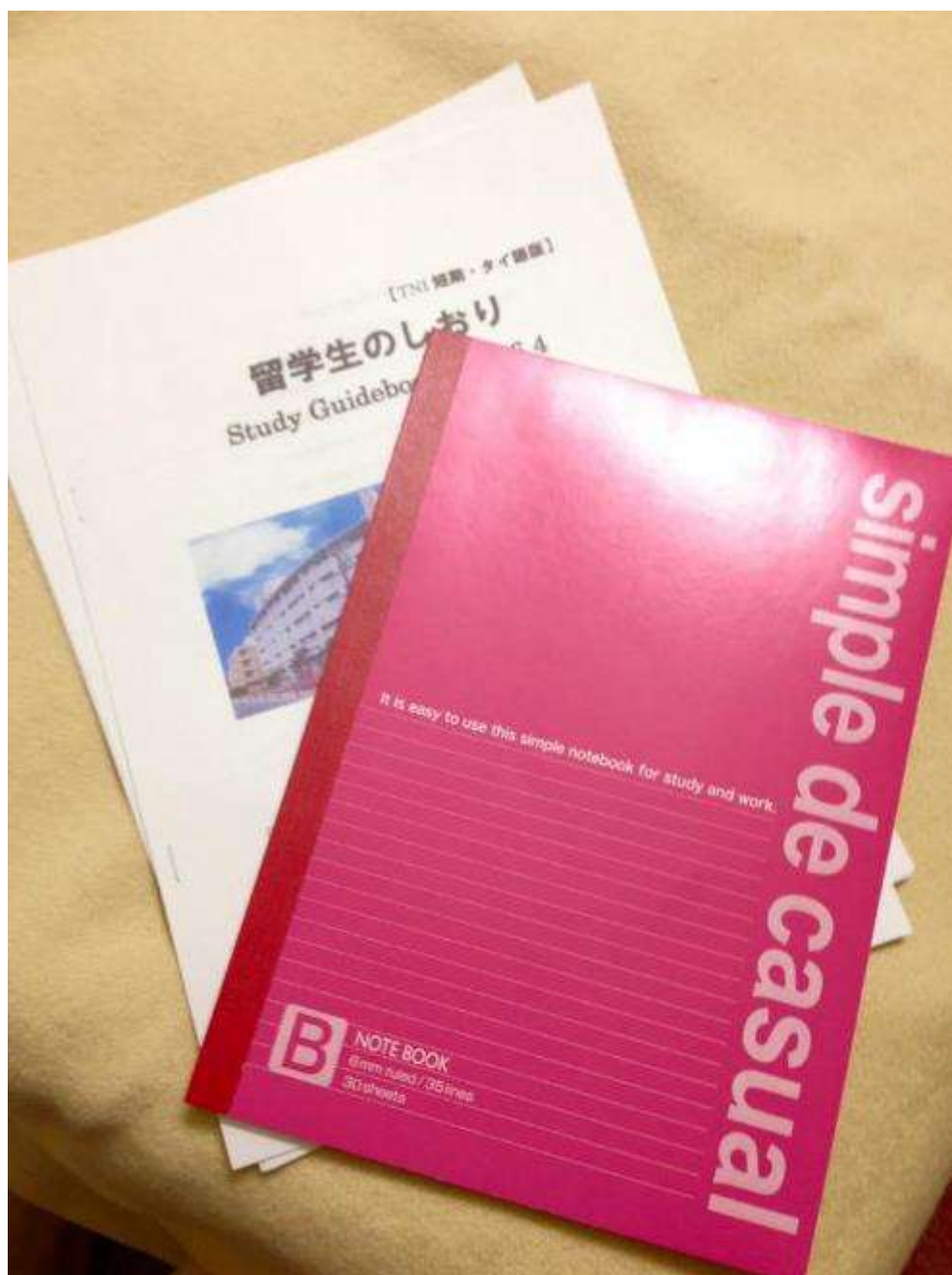
ที่พีคคือ สอบคำนจึ (20 ข้อ 5 นาที) เสร็จปุ๊ป แจกข้อสอบแกรมม่าทันที แล้วอาจารย์แกก็นั่งตรวจตรงนั้นเลยจ้า ทำข้อสอบไปมีเสียง แกร่งๆๆ เพลินหูกันเลยทีเดียว เท่านั้นยังไม่พอ สอบแกรมม่าเสร็จ ก็เอาข้อสอบไปตรวจ (ตรวจเครื่องอะนะ) แล้วก็บอกคะแนนกันตรงนั้นเลยจ้า โอวว ต่อหน้าชีวิตทั้ง 30 คนตรงนั้นที่ กดดันมาก 55555

นั่นเป็นแค่พาร์ทแรกเท่านั้น สำหรับคนที่ไม่ผ่านก็จะโดนไล่ไปสอบสัมภาษณ์เลย แต่ถ้าคนไหนเกิน 70% จะต้องไปสอบต่อ ห้ามเบียร์ อ้าวโง่งนั่นแหละ

ข้อสอบส่วนที่สองนี้ แบบอะไรกันนี้ นี่คือโจทย์ใช้มัย ตอบ 5555 คือมันเป็นข้อสอบฟังกับคำนจึ(อีกแล้ว) ข้อสอบฟังนี้คือแบบ เอ็ม (ความเร็วเท่าคนญี่ปุ่นที่สนิทกันคุยกันอะ ประมาณ N5*2 ถ้าเทียบไพนอลที่มหาวิทยาลัยแล้ว เรียกว่าไพนอลเป็นควิซทำยากทะลวงกัน คนละโลก 5555) แต่ช่างมัน ผ่านไปเจอด่านต่อไปกันเลยดีกว่า :3

ด่าน 2-2 คำนจึเทพเจ้า ด่านนี้จะต้องเจอกับคำนจึที่พบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน แต่ถึงจะรู้ว่ามันอ่านว่าอะไร แต่ก็ต้องเขียนให้ถูกห้ามผิดแม้แต่เส้นเดียว แล้วที่เอามาให้เขียนนี้แบบเอ็ม 13 ซิด 15 ซิดจ้ะ คำที่ชอบจำสลับกันจ้ะ ใ้วววแบบ มันติดอยู่ที่มือแต่เขียนไม่ออกชะงั้น เหลือบไปมองหัวกระดาษ "คำนจึม.ต้น" ใ้ววว หัวร้อนเลยทีนี้ ต้นมาตายกับคำนจึม.ต้นเนี่ยนะ 5555 แอบคิดงั้นอยู่พักนึงละก็ปลงออกห้องมา 5555

ส่วนสุดท้ายจะเป็นแกรมม่าแบบมหาโหด อันนี้ไม่ได้สอบนะ ออกมาก่อน ไม่ไหวละ คำนจึไม่รอด เแกรมม่าก็ชอบาย 5555 เพราะงั้นการสอบวัดระดับก็จบลงแต่เพียงเท่านี้ เอวัง 5555

ตอนที่ 5 : เทศกาลชมดอกไม้

หลายคนที่ศึกษาเกี่ยวกับญี่ปุ่น หรือเรียนสายญี่ปุ่นมาคงจะเคยได้ยินมาบ้างว่าเทศกาลนี้เค้าทำอะไรกัน ก็ตรงตัวเลยนั่นแหละ ดูดอกไม้ 5555 รูปนี้เป็นมุมหนึ่งของสวนอุเอโนะ (ที่ไม่รู้คนจะเยอะไปไหน) แต่มันก็สวยจริงนั่นแหละ นั่งดูซากุระร่วง ปลิวไปตามลม ยังกะจากอนิเมะเลย เคลิ้มมาก 5555 ไม่เพียงเท่านั้น ถนนซากุระที่นี่ ยาวเป็นกิโลเลยทีเดียวนะ ดูกันแบบจุใจไปเลย ส่วนไฮตาข่ายเขียวๆนั่นเอาไว้กันคนเข้าไปใกล้ต้นซากุระเฉยๆ ไม่ได้ปิดซ่อมนะ จากนั้นก็เดินเที่ยวในสวนนั่นแหละ ยาวๆกันไปจนถึงสวนสัตว์อุเอโนะ

ตอน 5.5 ซอฟครีม

คันรายการเที่ยวด้วยของกินกันซักหน่อย ระหว่างเดินอยู่นั้นพอดีเจอเข้ากับป้ายซอฟครีม ผมนี่แทบจะวิ่งเข้าไปเลย 5555 อันนี้คือ ซอฟครีมซากุระ ลิ้มเด็ดอิดิชั่น ขายเฉพาะฤดูกาลนี้เท่านั้น ฟินกันเลยสิ นอกจากซอฟครีมแล้ว ของกินอย่างอื่นก็มีทาโกยากิ ยากิโซบะ ดังโงะ ข้าวโพดปิ้ง บลาๆ เยอะแยะมากเกินกว่าจะจำหมด 555 และแล้วเราก็ก้อเดินทางมาถึงสวนสัตว์แล้วเย่

ตอนที่ 7 : เทศกาลชมดอกไม้

จากเมื่อวานเราได้ดูดอกไม้ตอนตอนเช้าไปแล้ว วันนี้จะขอเปลี่ยนมาเป็นการดูดอกไม้ช่วงค่ำกันบ้าง อ้าว แล้วมันต่างกะตอนเช้ายังไง บอกเลยว่า กลางคืนสวยกว่าอะนะ อย่างที่เห็นในรูปนี่คือ "สะพานซากุระ" สะพานนี้ไปสะพานหนึ่งในหลายสิบสะพานที่ข้ามแม่น้ำเมกุโระ 2 ข้างทางเต็มไปด้วยซากุระมากกว่า 800 ต้น ความยาวของถนนนี้อยู่ที่ 2 กิโลเมตร นับจากที่เดินมาอะนะ จนได้รับการกล่าวขานว่าเป็น "ถนนแห่งซากุระ" โดยที่ในตอนช่วงเย็นเป็นต้นไป จะทำการเปิดโคมไฟ ตลอดถนน เรียกว่า "light up" ที่โคมไฟก็จะมีชื่องาน "黒川桜まつり" และอีกด้านจะเป็นโฆษณาของร้านแถวนั้น มีทั้งพิมพ์เอา และแบบวาดเอง หลากหลายมาก บางร้านมีโคมเกินกว่า 4 แบบ เรียกได้ว่าแปลกตาไปอีกส่วนนึง พอมีดลงหน่อย โคมไฟสองข้างทางจะสะท้อนลงที่ผิวน้ำ พร้อมกับดอกซากุระ เป็นอะไรที่สวยงามมาก (ก ล้วนตัว) จนอยากจะอยู่ย่นเข้าเลย สวยจริงๆ แต่คงโดนเหยียบตายก่อน เพราะคนเยอะมากเช่นกัน คนไทยก็มาที่นี่เยอะ เจอกลายกรูปอยู่

พีคของวันนี้คือ มีเจ้าชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งมาขอให้ถ่ายรูปให้ ไอเราก็ถ่ายให้เซตนึง แล้วก็เดินจากไป พอเราเปลี่ยนสะพาน เจ้าแกก็เดินตามมาขอให้ถ่ายรูปอีก รอบนี้ขอเป็นแนวตั้งนะ เอาให้เห็นนุ่นเหนื แบบตกใจอะ อยู่ดีๆก็มีคนทัก คิบทสนทนาไม่ทัน 555 หลังจากนั้นก็ไปหาไรกินแถวนั้นแล้วก็ไปเดินเล่นต่อยาวๆไป และการเดินทางของเจ้าตัวเลขววันนี้ ก็จบลงเพียงเท่านี้

ตอนที่ 8 : ราเม็งข้อสอบ

ก็ตามชื่อแหละ หลายคนน่าจะเคยได้ยินผ่านหูมาบ้างแล้ว ว่าเป็นราเม็งที่เราสามารถกำหนดทุกอย่างเองได้ (ยกเว้นราคา !) ไม่ว่าจะเป็นความเข้มข้น เครื่องปรุง ความเผ็ดต่างๆ หรือจะเพิ่มเส้นหรือหมูก็ทำได้ เพียงแค่กดปุ่มเรียกพนักงานเท่านั้น !

ในรูปเป็น ราเม็ง lv.10 (เผ็ดระดับ 10) จากทั้งหมด 10 ระดับ :v ! (จริงๆมี 20ระดับ แต่ระดับ11-20 มันไม่ฟรี เลยเอามันแค้นแหละ) ระดับ10นี่คือ ใส่พริกแดง 10 ช้อน ช้อนขนาดไหนไม่รู้ละ สภาพก็ออกมาอย่างที่เห็น แดงเถือก 5555 แต่ก็กินได้นะ ถูกปากคนไทยดี โดยเฉพาะพวกเน้นกินเผ็ดนี่สะใจพอสมควร 5555 ใครสนใจเอากับบ้าน เค้มีขายเป็นแพคเกจเลยนะ กลับบ้านต้มน้ำเทๆๆๆ กินได้เลย (นี่มันมาฆ่าชัดๆ 555)

ตอนที่ 9 : เมล่อนปัง

วันนี้มีโอกาสไปซื้อของเช้าหอ หลังจากซื้อเสร็จแล้ว ก็ต้องหาไรกินเป็นธรรมดา ขอเสนอนี้เลย เมล่อนปัง 555 ตามเซเว่นหรือแฟมมาร์ทก็อมินะ แต่ไม่อร่อยเท่าร้านนี้ (แห่งละ เซเว่นเท่าไหร่ ร้านนี้เท่าไหร่) มีหลายรสนะ ทั้งดั้งเดิม ชินนามอน ขาเขียว อันนี้เลือกชินนามอนมา มีกลิ่นชินนามอนขึ้นจมูกเลยตอนกิน แต่รสชาติก็เมล่อนปังนั่นแหละ อร่อยดี มีโอกาสจะไปลองใหม่ :3

ส่วนคาบเรียนวันนี้ ให้ไปไล่ถามพวกพี่ๆปุ่น ว่าแถวนี้มีไรอร่อยบ้าง แต่ละคนก็น่ารักกันมากๆ "ซูปเปอร์เลนน้อง ขนมปังอร่อย" "ราเม็งกระป๋องดี ถูกดี แต่มันไม่ดีต่อสุขภาพนะ " พอพูดเสร็จพี่แกก็ยกถ้วยราเม็งกระป๋องขึ้นชดทันที้ (คือพี่คิดไม่ออกใช่มัย 555) และก็จบคาบด้วยการทำการบ้านเล็กน้อย

ตอนที่ 10 : เล่น

เป็นที่แน่นอนว่า มาต่างถิ่นนานๆ ก็ต้องเดินสำรวจของกินรอบๆว่ามีอะไรบ้าง ร้านขนมร้านนี้ที่ไหน แต่แล้วเอาหละสิ ก็ไปสะดุดอยู่กับป้ายป้ายหนึ่ง เขียนว่า "พายนมฮอกไกโด" โอโหาก็ หะ มันมีพายนี้ด้วยหรอ รอออะไรหะครับลองสิ ชินนี้ราคาความอร่อยอยู่ที่ 120¥ ขนาดใหญ่กว่าพายบ้านเราหน่อยนึง พอกัดคำแรกนี่แบบ อูววว แป้งล่วนๆ 55555 พอคำที่สองถึงจะเจอไส้ กัดทีนี้มันไม่เลี่ยนเลย ไส้ทะลักล้นพายมาก ส่วนรสชาตินั้น เอ้อ..... โรตีสิดๆ (หมดกันนมฮอกไกโด) คือมันโรตีสิดจริงๆนะ ทุกคนมีความเห็นว่าแบบนั้น 555

ตอนที่ 11 : คาบเรียนหรรษา

เนื่องจากวันนี้เป็นวันแลกเปลี่ยนกับคลาสหลัก แต่เนื่องจากอะไรไม่รู้ ดันยกเลิกซะงั้น (อ่าว) แล้วจะทำยังไงหละ อาจารย์แกล่เลยจัดสิ่งๆนี้มา 555

มันคือกระดาษ 1 แผ่นกับ เมจิกอีกกล่องนึง "เอ้า วาดรูปอาหารที่เลือกไว้เมื่อวานลงกระดาษนี้นะ" โอเรานี้เหวอเลย ฝีมือศิลปะนี่เข้าขั้นติดลบ รูปนี้ใช้เวลาในทั้งหมด 5 นาที มันออกมาเป็นแบบนี้ได้ไงก็อไม่รู้ 555 แต่ละคนตอนวาดรูปนี่ ฮากันทั้งห้อง อาหารที่เคยรู้จัก พอเอามาวาดแล้ว มันก็นะ 555 ที่พีคกว่านั้นคือ อาจารย์แกล่เอากล้องวิดีโอฟูล HD มาตั้งไว้ แบบพร้อมมาก ยิ่งไปกว่านั้น แกล่ไปเชิญอาจารย์ใหญ่มาด้วย (นี่แค่พีรชั่นเล็กๆ เล่นเชิญอาจารย์ใหญ่เลยอะ :v) โอเราก็อเหวอสิ ทั้งกล้อง ทั้งจารย์ใหญ่ บรรยายภาคนี่แบกกดดันสุดๆ แล้งทำไงหละ ก็หลบหนีหลบตาพุดไปสิ ไปไหนไม่ได้ละ 555 สุดท้ายมันก็ออกมาพอใช้ได้ ไม่ถึงกับดี การเตรียมบทไม่ได้ช่วยอะไร ออกไปก็ลืมอยู่ดี

ตอนที่ 12 : จัดดอกไม้

วันนี้มีกิจกรรมพิเศษสำหรับคนที่มาโครงการนี้ จัดดอกไม้กันเอง โดยมองผิวเผินแล้วดูเหมือนจะง่าย แต่ความจริงนั้น... ต้องวางแผนนั้นแบบนี้ กว่าที่จะเข้าใจ ใช้เวลาไปพอสมควรเหมือนกัน ตอนเริ่มจัดนี้แบบ คนวิ่งไปรุมที่กองดอกไม้กันอย่างกับมุงสินค้าลดราคาในซูเปอร์มาร์เก็ตแหละ แหม ไอ้ที่เหินนั้นแทบจะเรียกได้ว่า แทบจะเป็นเศษเลยแหละ ก็นะคนมีตังก็คน ดอกไม้มีนิดเดียว จารย์แกก็ขอให้เวลาจัดชั่วโมงนึง ก้อปักๆกันลงไป จนมีคนพูดว่า "ผมว่าปลูกมันง่ายกว่าปักนะจารย์" ฮาทั้งห้อง 555 1ชม. ผ่านไป สภาพก็ออกมาแบบที่เห็น ในสายตาเรามันอาจจะไม่สวย แต่จารย์แกก็บอกสวยดี ดูน่ารัก ห๊ะ น่ารักหรว สงสัยเราจะได้เข้าไม่ถึงหละมัง

สุดท้าย ดอกไม้ของทุกคน ก็ถูกเอาไปตั้งไว้หน้าหอและหน้าโรงเรียน 555 เด่นเป็นสง่ากันถ้วนหน้า ใครสวยไม่สวยนี้ ติดตามไปอีกหลายอาทิตย์เลยทีเดียว

ตอนที่ 13 : สีสี่จิมัทสึริ

สีสันจิมัทสึริ หรือเทศกาลดอกอาซาเลีย จะจัดขึ้นในช่วงต้นเมษายนถึงช่วงต้นพฤษภาคมของทุกปี โดยจะเปิดให้เข้าชม สวนอาซาเลียของศาลเจ้า รูปสวยๆแบบนี้หายาก อูส่าห์ไปเช้าสุดๆ(เปิด 9 โมง) เพื่อไปถ่าย ช่วงที่ไม่มีคน แต่ก่อนนะแจ๊คพ็อต เจอทัวร์ลง เย่ Orz เดินไปรอบๆนี่เหมือนเวลามันไหลไปเรื่อย ไม่รู้ รู้ตัวอีกทีก็อปปาเข้าไป 1ชม.แล้ว

ตอนที่ 14 : ออนเซนโมโนกาตาริ

หลังจากเที่ยวสวนดอกไม้แล้ว ตอนดึกๆก็มาออนเซนซะเลย ที่นี้ค่อนข้างหรูหราเลยทีเดียว มีทั้งในร่มและกลางแจ้ง สารพัดบ่อ (มีบ่อสปาทำด้วย น้ําคูยกันเพลินฯ) ก่อนจะทำสิ่งอื่นใดให้เปลี่ยน ญูกาตะด้วยนะเออ ตอนเชนี้สบายตัวมาก แทบจะหลับเลยทีเดียว เดินวนมนั้ให้ครบทุกจุด (เล่นแช่มนั้ตั้งแต่ 3 ทุ่ม ยัน 4 ทุ่มเลย 555) และที่สำคัญด้านในยังมีจัดเป้นธัมงานวัดญี่ปุ่นด้วย ของกินนี้ไม่ต้องพูดถึง แพง555 ก้อให้บรรยากาศดี น้ําดั้เพลินฯ คุณคนเดินผ่านไปผ่านมา ปล่อยเวลาไปเรื่อย ๆ มีมุมเล่นเกมด้วยนะ แต่ออกจะบีบบังคับนิดนึ่

ตอนที่ 15 : เครนเกม

หากใครได้มาญี่ปุ่นแล้ว ไม่เล่นเครนเกมนี้ ถือว่าพลาดมาก เพราะมันคือความสนุกบนทำทายนในญี่ปุ่นเลย ถ้ามัวว่ายากมัย มันก็มีทั้งยากและง่ายปนๆกัน ต้องเดินหาหลายๆที่ มีตั้งแต่ตัวจิ๋วจนใหญ่เบิ้มเลย ไม่พอแค่นั้นนอนจากตุ๊กตาก็ยังมีขนม พวงกุญแจ ไอ้ยสารพัด 555 เมืองไทยอาจจะเรียกกันว่าตู้คิบ แต่ไม่อะ ที่นี้สรรหาวิธีเล่นแปลกๆไว้มากมาย ทั้งเซี่ย ทั้งดัน ทั้งกด ไม่มีการคิบอะไรทั้งนั้น (จะคิบก็ได้ละ ชาตินึงก็ไม่ขึ้น 555) 4 ตัวนี้ก็ออกมาอยู่ในห้องนอนเรียบร้อยแล้ว และพรรคพวกอีกมากมาย นอนตายอยู่ในกระเป๋าดูเดินทาง เนื่องจากไม่มีที่เก็บ (เอามากองบนเตียง ไม่ต้องนอนกันพอดี) รวมราคาเล่นเครนไปนี้ ก็หลายอยู่นะ แต่ก็ไม่ได้ใช้เงินขนาดล้างผลาญ มีหัวร้อนบ้างแรกๆ แต่หลังๆนี้ เดินนไปวนมาหาตุ๊กต่าย่างอย่างเดียวละ รู้หมดแล้วตุ๊กไหนเล่นยังไง เกิน5ทีไม่ออกก็ บาย 555 แต่ตัวใหญ่ๆนี่ อาจจะขึ้นถึงพันเยน เนื่องจากมันเซี่ยยาก เขาเป็นว่าก็เท่านั้นละกัน ทรืคต่างๆคงบอกตรงนี้ไม่ได้ ไม่รู้จะอธิบายยังไง 5555

ตอนที่ 16 : โตโต

วันนี้มีโอกาสมาโตโต มันคือคาบเรียนแหละ แต่มาทำกิจกรรมที่นี้ กิจกรรมนั้นคือ.... การวิ่งเข้าไปบอก
เอี้ย วิ่งไปสัมภาษณ์คนที่เดินผ่านไปผ่านมา จะมีคำถามทั้งหมด 10 ข้อ ต้องถามเค้าให้ครบไร้อะไร เรายังเจ็บ
อยู่ๆให้สัมภาษณ์เลยอะ คนแรกนี่ตื่นตื่นแทบแย่ ทำไปชักพักเริ่มชิน มันก็สนุกดีนะ ได้เดินรอบมอเค้าด้วย
กว้างมากกก (ก ไก่ล้านตัว) มีปากกลางมออีก อูวว บอกเลย แค່ห้องสมุดเค้าก็เกินครึ่งมอเราไปละ 55555
วิศวะมี 6 ตึก ส่วนรูปนี้ตึกไรไม่รู้ ไม่ได้เข้าไปอ่าน 5555

ตอนที่ 17 : Welcome Party

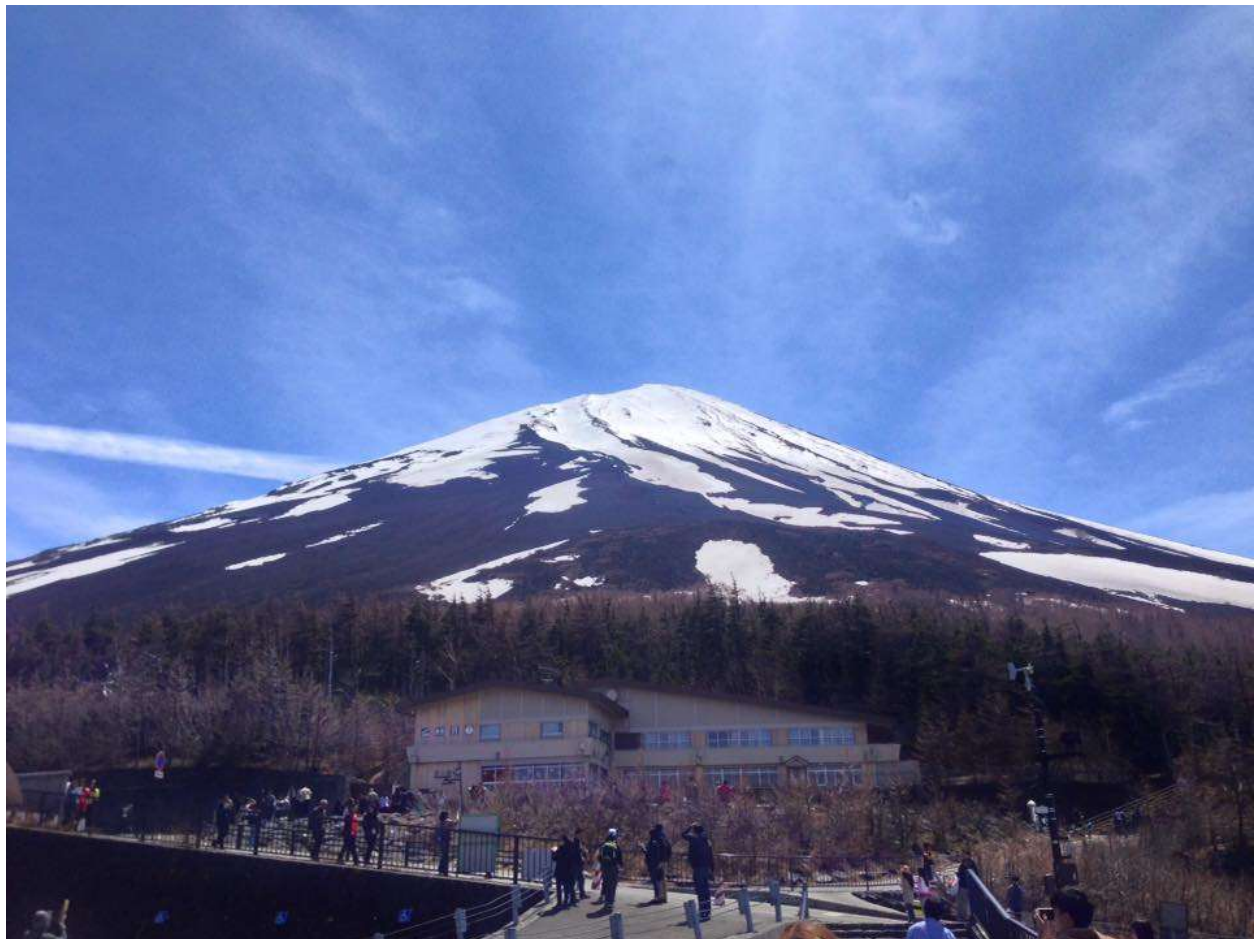
วันนี้ที่หอมีจัดเวลคัมปาร์ตี้ให้นักเรียนใหม่ในปีการศึกษานี้ ในงานก็มีการแสดงของชาติต่างๆ มากมาย ที่สำคัญ ข้าวฟรี อาหารก็นานาชาติเลยทีเดียว ภูมิใจน่าจะสนุกที่สุดๆ มีเต้าหู้นรก มีเกี้ยว มีโรตีสายดำไม่ได้ละ แต่ที่แน่ๆ ต้องนี้เลย ลาบหมู คือแบบ มี 5 โต๊ะ หมดทุกโต๊ะในขณะที่อย่างอื่นนี่ เกินครึ่งจาน (แหงล่ะ คนไทยเกินครึ่งร้อย 555) จากนั้นก็มีเล่นเกมกันนิดหน่อย และกิจกรรมสุดท้าย บิงโกหรรษา คือแบบพีคมาก รางวัลใหญ่ เปน "ข้าวสาร 1 กิโล" ฟังจะเคยเจอรางวัลแบบนี้รู้สึกเค้าเข้าใจเด็กหอดีเลยทีเดียว 555 อย่างอื่นก็มี น้ำยาปรับผ้านุ่ม น้ำผลไม้ จั๊กจ้วง และลัคกี้แบค (สุ่มอุปกรณ์ทำอาหาร พวกช้อนแกงกะหรี่ อะไรพวกนี้) นี่ได้น้ำยาปรับผ้านุ่มมา ใช้กันยันกลับยังไม่หมดเลย ใหญ่กว่าขวดน้ำอีก 555 //(หันกลับไปมองน้ำยาปรับผ้านุ่มที่ซื้อมา)

ตอนที่ 18 : เสือแซนสั่นกับฟูจิซัง

ในที่สุด ก็มาถึงเสาร์อาทิตย์ที่รอคอย ยืดแล้ววาวไว้ย ยั้งการบ้านกันน้ำไหลไฟดับ หนีเที่ยวเลยละกัน เย่ รอบนี้ไปฟูจิ ที่เที่ยวก็เดิมๆ สถานที่เดิมๆ แต่รอบนี้นั่นเที่ยวแบบเรื่อยเปื่อยมากกว่า พวกถ้ำน้ำแข็งถ้ำลมไร้งี้ เดินป่าจี้ มาสองวันก็เถอะ ขอคุ่มๆ ค่ำรถน้อยละกัน วันแรกก็เหนื่อย เข้าที่พักก็อดูทีวี นอนเปื่อยกันได้โต๊ะ :v (ทำไมในหอนันไม่มีทีวีฟ้าาาาา คนจะดูอะไร อดเลย) เข้าวันที่2 ขึ้นไปฟูจิชั้น 5.... ด้วยเสือแซนสั่น (:v !) แทบจะหนาวตาย 555 6องศาได้มั้ง ลมนี้อย่างแรง หมอกลงอีกตะหาก อูว กลับมาโตเกียวนี้ร้อนไปเลย

ปล.ตกรรรอบแรกที่มาญี่ปุ่น คือวิ่งออกไปต่อหน้าต่อตา นั่งรอกันอีกชม. เลยได้ภาพสวยๆแบบนี้มา ไม่งั้นลงไปตั้งแต่หมอกยังไม่จางละ 5555

ตอนที่ 19 : ดูหนังมันก็ต้องดูในโรงสิ

วันนี้เนื่องจากว่าง (?) เลยหนีไปดูหนังซะเลย ดูแถวๆ หอนั้นแหละ แต่ก็นะ ไหนๆ ก็มาแล้ว ดูมัน 2 เรื่อง รวดเลยละกัน 555 (ずっと前から好きでした กับ ยอดนักสืบจิ๋วโคนันและผองเพื่อน เดอะมูฟวี่ 20 :v)

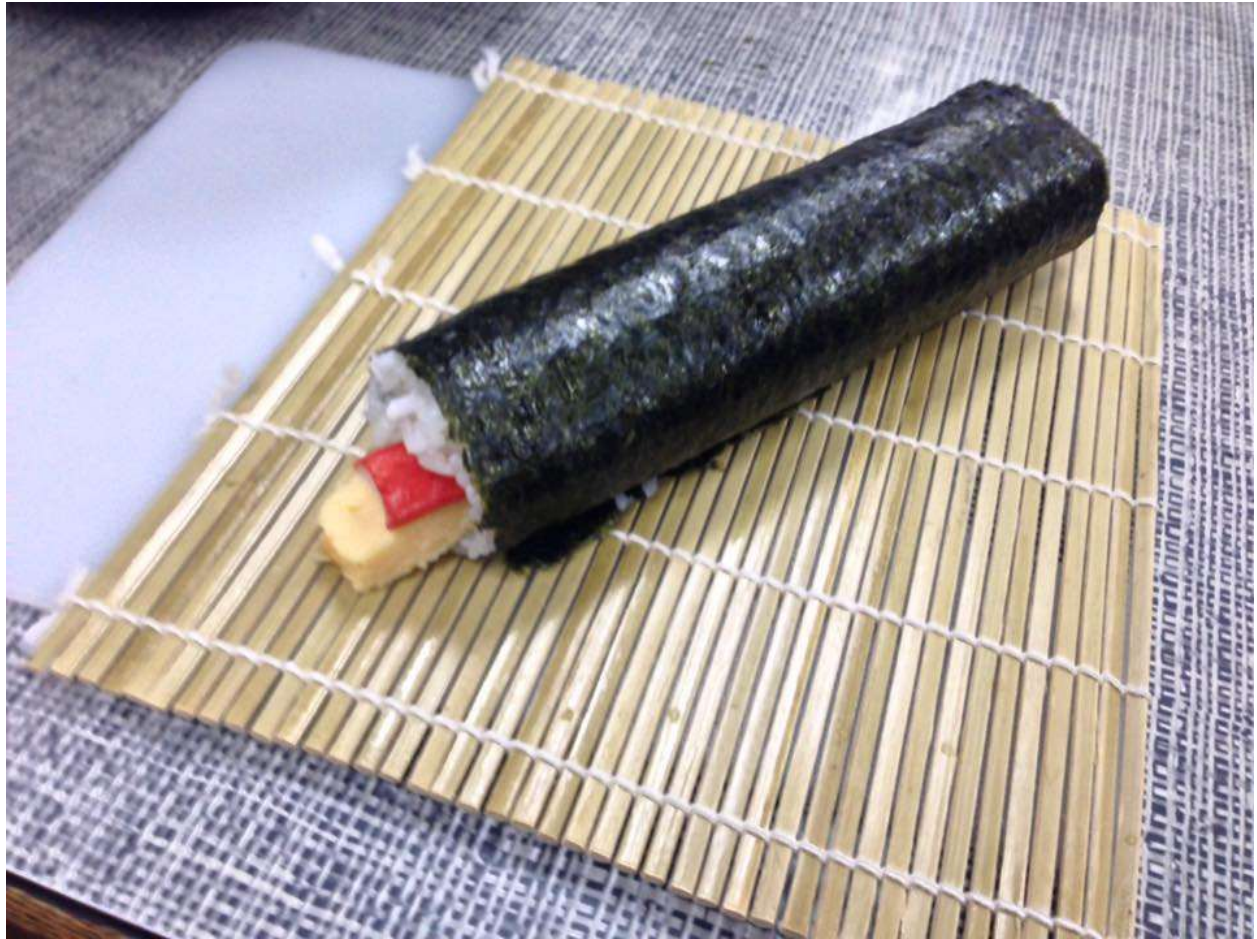
เรื่องแรกโคนัน เปิดตัวลงโรงงานสร้างเช่นเคย นึกว่าฟาส 8 อย่างว่าเปิดอะไรมาดันเรื่องทำยเรื่องพังหมด เปนทุกภาคจริงๆ 555 ส่วนเนื้อเรื่องนี้ดีกว่าไภาคที่แล้วหน่อยนึง (หน่อยเดียวจริงๆ) และเหมือนเช่นเคย ไปที่ไหน... ที่นั่น 5555 ตบท้ายด้วย ประกาศเดอะมูฟวี่ภาคต่อไป เมษาปีหน้า 4/2017 ฮืมเป็นไบเมเบิล ไม่รู้เหมือนกันว่าคืออะไร

เรื่องต่อมา ずっと前から好きでした กว่าจะเดินหาโรงหนังเจอ หลงแล้วหลงอีก 555 (คนละโรงกะโคนัน) ดำเนินเรื่องโอเค ถึงจะขาดตรามานิดหน่อย แต่นั่นไปทางฉากชวนจินตนาการมากกว่า เน้นบทหนังจึ้งๆ คนอื่นนี่ประปราย (แบบถ้ามีหมอนอยู่นี่ หมอนขาด จิกกันรัวๆ 555) ดูจบคงกลับไปอ่านนิยายต่อที่ไทยพืมมีเล่มเดียวเอง เสียตาย อ่านญี่ปุ่นกะได้ 3 เดือนคงได้ซักครึ่งเล่ม

ตอนที่ 20 : มาทำซูชิกันเถอะ

วันนี้เป็นคาบคหกรรม ทำมาากิซูชิ ทำอันหนึ่งนี้มไปมื่อหนึ่งเลย ขนาดเท่าขวดน้ำ 5555 คือเราเน้นไข่ใหญ่ไว้ก่อน มันเลยออกมาเป็นขนาดนี้ 555 เรื่องรสชาติหรอ.... เอ็ม ข้ามไปละกันเนอะ ตอนทำก็สนุกดี ฟังรู้ว่ามีม้วนง่ายขนาดนี้ ปรี๊ดเดียวจบ 555

ตอนที่ 21 : โกลเดินวีคคคคค

ในที่สุด.... หุดยาวววววว ได้เวลาลั้ลลาแล้วหลังจากนั่งปั่นงานกันมาต่อเนื่อง 555 วันนี้ทำอะไรอะหรอ ดูหนังสิ (อีกละครอ) ไช้ ดูอีกแล้ว วันนี้ดูจิตายฟูรุ ภาค2 (นำแสดงโดยบันบัน อ้าวไม่ใช่หรอ :v) เนื้อเรื่องตาม อนิเมะเป็นส่วนใหญ่ แต่ที่ต่างคือหนังมันสื่ออารมณ์ได้ดีกว่าอนิเมะเท่านั้นเอง มีชาวเทรคเล่นคู่ด้วย อื้อหือ สุดๆ ขำปนขำ เศร้าปนเศร้า

ตอนที่ 22 : Comic1 ☆ 10

บอกเลยว่า เราคือผู้ชนะในสงครามนี้ 555555 คันโตคุเซนเซย์ เซนสัดด้วยย นอนตายตาหลับละ 5555
คือโมเมเน้นแบบดีใจจนลืมทุกอย่างไปแล้ว :3

เข้าเรื่อง :v มันเปนความคิดว่า "ยังงี้ก็ต้องมาเดินงานแบบนี้ซักครั้งให้ได้" ดังนั้นวันนี้เลยไปคอมมิวัน
มา มันเป็นงานเล็กๆไม่ใช่งานใหญ่ แต่คนเยอะมากกกก แถวอาจารย์ดังๆนี่ ต่อกันทะลุออกไปนอกฮอลล์ วนแล้ว
วนอีก เล่มละครึ่งชั่วโมงเป็นอย่างต่ำ แกรมเล็กๆได้แค่บางคนด้วยนะ คนนี้เสร็จ อีกคนหมด ต้องวางแผนดีๆ
ถึงจะได้ที่ต้องการครบ (แต่ก็ไม่ครบหรอก จารย์ยุคะของหมดเร็วมากกก 2ชม.เกลี้ยงบุญ ทุกอย่าง คนอื่นก้อ
ทยอยหมดตามๆกันไป ยิ่งเซตประจำงานด้วยแล้วยิ่งแล้วใหญ่ หมดทุกบุญ Orz) ก็นะคนตั้งขนาดนั้น

ตอนทำงาน อาจารย์หลายๆท่านจะมาแจกลายเซ็นกัน บางคนมีทวิตบอก บางคนก้อไม่มี โผล่มา
เสียบๆ (เช่นคันโตคุเป็นต้น โผล่มาแจกลายเซ็น 20 นาที หายไปละ) ผลงานวันนี้ได้ลายเซ็นมา 2 เล่ม เล่มนี้กับ
Luminocity 14.5 (จารย์แจ๋ยืนเซ็นนานมาก เซนให้ทุกคนเลย รักจุ 555) จะเอาไปเก็บขึ้นหิ้งบูชามันให้หมด
555

ตอนที่ 23 : ฮาโกเนะ กับไฮด้าที่หายไป

วันนี้ออกมาฮาโกเนะ ไปดูอะไรสวยๆงามๆบ้าง หลังจากเป็นมนุษย์ห่อ ช่วงโกลเดินวีคไปแล้ว บอกได้
สำสารพัดจริงๆ ขึ้นรถ ลงเรือ มีกระเช้า และเคเบิลคาร์ด้วย (เยอะเนอะ...) นั่งวนกันไปรอบนึ่ง เกือบหมดวัน
เสียต๋ายอดไปกินไฮด้า เนื่องจากควันภูเขาไฟลง เลยขึ้นไปไม่ได้ อดเลย (อ้อ ระหว่างทางนี่หมอกลงตลอดเลย
มองไรแทบไม่เห็นโดยเฉพาะตอนอยู่บนเรือ เหมือนมีแต่ขาวๆ นั่งไปไหนไม่รู้ 5555) พิคของจริงมันต่อจากนี้ตะ
หาก หน้าสถานีมีแม่น้ำไรไม่รู้หละ พยายามหาแล้วนะ ไม่เจอ คือแบบ การที่ได้มานั่งริมแม่น้ำซัก 10-20 นาที
แล้วได้ปล่อยให้ความคิดลอยไปเรื่อยๆ มันให้ความรู้สึกผ่อนคลายได้จริงๆนะ มีความเครียดอะไร เศร้าอะไร
เสียใจอะไร เอามาปล่อยไว้ที่นี่ให้หมด ใช้เวลาอยู่กับตัวเอง มีลมพัดผ่านสบายๆ เห็นคนอื่นเค้าทำนู่นนี่นั่นกัน
ภาพเก่าๆมันก็ลอยย้อนขึ้นมา แทบจะโสมซิกกันเลยทีเดียว ขากลับคงไม่ต้องพูดถึง กลับเป็นตายเลย สลบคา
โซฟารถไฟ

ตอนที่ 24 : ดิส อีส การบ้าน

การบ้านของที่หลักๆจะมี 3 แบบ มาเริ่มกันทีละอย่างเลยดีกว่า

จากซ้ายสุด "การบ้านคันจิ" แผ่นนี้ปกติจะมี 10 ตัว ให้หาคำศัพท์ที่ใช้คันจิตัวนั้นๆมาเขียนให้เต็ม กระดาษนั้นแหละ พร้อมทั้งคำแปลด้วย เฉลี่ย 2 แผ่น/อาทิตย์ รวม 20ตัว :v

ต่อมา อันขวาแผ่นเล็ก "มินิเรียงความ" ก้อตามนั้น เขียนเรียงความนั่นเอง จะได้รับทุกครั้งที่ทำกิจกรรม ไม่ว่าจะไรก้อตามที่ทำด้วยกันเป็นห้อง เช่น ไปเที่ยว แลกเปลี่ยน จัดดอกไม้ ทำซูชิ จบปั๊ปแจกปั๊ป เฉลี่ย 2แผ่น/อาทิตย์ (ช่วงหลังๆไม่ค่อยโดนละ มีโปรเจค Orz)

สุดท้ายแผ่นใหญ่ๆด้านหลัง "เรียงความ" ไม่มีมินิแล้ว แผ่นเ4เปล่าๆนี้แหละ เขียนมา 55555 จะได้รับ ช่วงวันหยุดยาวๆ อย่างไกลเดินวีค และโปรเจคก้อต้องเขียนลงในใบนี้เช่นกัน ความยาว 1 เ4

ตอนพิเศษ : เลิฟไลฟ์สคูลไคดอลเฟสติวล 2016

ขณะนี้ 10 โมง คนเข้างานประมาณ 3000+ ร้อนมากกก

ตอน 25 : พรีเมียมคาราโอเกะ

หายไปนาน เทียวเพลินไม่มีรูป ไม่สามารถถ่ายได้ 555 มาญี่ปุ่น ถ้าไม่ร้องเกะมันก็เหมือนมาไม่ถึงแหละ
นะ นี่ก็ไปร้อง 3 รอบ รอบแรก 6 ชม. รอบต่อมา 9 ชม. รวด นอนสตอป ร้องกันเข้าไปสิ รอบหนึ่งก็ 880เยน+
ภาษี (มีน้ำฟรีด้วยตลอดด้วยนะ) ขนเพลงมาร้องกันให้คอแหบไปเลย :v

สายอนิของนี่ฟินสุดๆ รู้จักเท่าไร ร้องไปให้หมด ใจดอลก็เช่นกัน

พุงนี้กลับไทยแล้ว แต่ผมคงไม่บอกลาญี่ปุ่นหรอกนะ เพราะเดี๋ยวก็มาอีก เย่ 5555

และแล้วไดอารี่เล่มนี้ ก็ได้เดินทางมาถึงหน้าสุดท้ายกันแล้ว เป็นยังไงกันบ้างครับ อ่านแล้วเริ่มอยากไป
กันแล้วใช่ไหมหะ ! อ่านมาถึงตรงนี้ได้ก็แสดงว่าต้องใช้เวลาพอสมควรแล้ว คงอาจจะหิวกันเพราะงั้นด้วย
ความเป็นห่วงสูงสุดจากเจ้าของไดอารี่ ผมขอทิ้งท้ายด้วยรูปนี้ละกัน 55555

รุจิภาส จงสตาพรพันธ์

วิศวกรรมศาสตร์ สาขาคอมพิวเตอร์

3/6/2016

ABK : โครงการแลกเปลี่ยนระยะสั้น

โครงการนี้เป็นโครงการที่จัดขึ้นเพื่อให้นักศึกษาที่มีความสนใจในประเทศญี่ปุ่นและภาษาญี่ปุ่นได้มีโอกาสได้ไปเรียนรู้การใช้ชีวิตแบบของชาวญี่ปุ่น ซึ่งในปีนี้อีกผมก็ได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการนี้ด้วย ถึงแม้จะไม่ใช่วินาทีแรกที่ไปยังประเทศญี่ปุ่น แต่ก็ยังมีความตื่นเต้นอยู่เล็กน้อย เนื่องจากครั้งนี้เป็นการไปแลกเปลี่ยนไม่ใช่การไปท่องเที่ยวแบบครั้งที่ผ่านมา ในตอนที่ไปถึงญี่ปุ่นก็มีความกังวลเล็กน้อยเกี่ยวกับที่พัก การเรียน รวมไปถึงการสอบวัดระดับด้วย แต่เมื่อเวลาผ่านไปไม่ถึงสัปดาห์ผมก็เริ่มปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ ผมได้ทำความรู้จักกับชาวเวียดนามที่อาศัยอยู่ห้องข้างๆ และแลกเปลี่ยนความคิดกับในบางครั้ง อีกทั้งยังมีเพื่อนใหม่ชาวญี่ปุ่นที่ได้รู้จักกันหลังกิจกรรมแลกเปลี่ยนอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีเรื่องของอาหารญี่ปุ่น และสถานที่ท่องเที่ยวในญี่ปุ่น ซึ่งจะกล่าวถึงในลำดับต่อไป

อาหารญี่ปุ่น อาหารที่ใครหลายคนชื่นชอบ การได้มาญี่ปุ่นครั้งนี้อาจถือได้ว่าเป็นการมาเปิดโลกให้ผมเลยทีเดียว “อาหารญี่ปุ่น” ที่ญี่ปุ่นนั้นรสชาติแตกต่างกับของไทยอย่างสิ้นเชิง อาจเป็นเพราะที่ประเทศไทยได้ปรับรสชาติให้ถูกปากคนไทยก็เป็นได้ รสชาติของอาหารญี่ปุ่นที่ญี่ปุ่นนั้นจะเน้นไปที่ความกลมกล่อมของส่วนผสมต่างๆ และจะไม่เน้นรสชาติโปรสใดรสหนึ่ง แต่ส่วนตัวแล้วผมคิดว่าอาหารที่ญี่ปุ่นนั้นหนักไปทางรสเค็มมากกว่า แต่ถ้าหากมองจากภาพรวมแล้วอาหารญี่ปุ่นก็ยังคงเป็นอาหารที่ผมชื่นชอบมากที่สุดอยู่ดี

ว่ากันต่อดูเรื่องสถานที่เที่ยวในญี่ปุ่น ขึ้นชื่อว่า “นักเรียนแลกเปลี่ยน” แน่นอนเราไม่ใช่เจ้าของประเทศ ดังนั้น ทุกที่ในญี่ปุ่นสำหรับผมถือเป็น “สถานที่ท่องเที่ยว” ทั้งสิ้น ในช่วงแรกของโครงการ ผมและเพื่อนก็ได้เที่ยวอยู่ในละแวกที่พัก เนื่องจากยังไม่ชินกับเส้นทางต่างๆ แต่เมื่อเริ่มเดินทางเป็นแล้ว ก็เริ่มขยับไปเที่ยวไกลขึ้นเรื่อยๆ จนในที่สุดก็ไปถึงฟูจิไฟฟูจิที่อยู่จังหวัดใกล้เคียง เรียกได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวที่สนุกสนานและตื่นเต้น เนื่องจากการเดินทางนั้นได้เปิดแผนที่ดูกันตรงนั้นเลย ไม่ได้มีการวางแผนมาก่อนล่วงหน้า ยกเว้นที่ไปภูเขาฟูจิ สถานที่ท่องเที่ยวในโตเกียวก็นับได้ว่าเยอะมาก โครงการ2เดือนที่มานี้ก็ยังเที่ยวได้ไม่หมด

สุดท้ายนี้ผมก็หวังว่าจะได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการนี้อีกในปีต่อไป โครงการนี้ไม่เพียงแต่ให้ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น แต่ยังได้เพื่อนใหม่ และความทรงจำใหม่ๆ กลับมาอีกด้วย

รุจิภาส จงสถาพรพันธ์ 57113016-0

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาคอมพิวเตอร์